

se eller forbud af en anmeldt fusion inden for de i stk. 1 og stk. 2 fastsatte frister.

Såfremt Konkurrencerådet ikke har truffet en afgørelse inden for de fastsatte frister, betragtes dette som en afgørelse om en godkendelse af en anmeldt fusion.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at det kun rent undtagelsesvis vil være tilfældet, at der ikke træffes en afgørelse inden for fristerne angivet i stk. 1 og stk. 2.

Endvidere indeholder § 12 d, stk. 3, en mulighed for at fravige de i stk. 1 og stk. 2 fastsatte frister for afgørelse af, hvorvidt en fusion skal godkendes eller forbydes. Muligheden for at afbryde fristerne bør kun undtagelsesvis bringes i anvendelse, idet det som udgangspunkt påhviler de deltagende virksomheder i en fusion at tilvejebringe de oplysninger, der er nødvendige for at Konkurrencerådet kan vurdere, om en fusion skal godkendes.

Afbrydelsen af en frist, der normalt ikke bør strække sig til mere end to uger, vil bl.a. kunne finde sted, når der er behov for at indhente yderligere oplysninger i medfør af lovens § 17. Afbrydelse af fristerne kan endvidere være påkrævet, hvis de deltagende virksomheder i en fusion kort forinden udløbet af en frist afgiver tilsagn, jf. § 12 e, stk. 1, eller hvis Konkurrencerådet modtager nye oplysninger om fusionens virkninger for konkurrencen.

§ 12 e

Med bestemmelsen foreslås det, at Konkurrencerådet til en godkendelse af en fusion, jf. § 12 c, stk. 2, kan knytte vilkår eller udstede påbud for at sikre opfyldelsen af de tilsagn, som virksomhederne har afgivet over for Konkurrencerådet. Anvendelsen af vilkår eller påbud skal fjerne de skadelige virkninger af en fusion, som fastlagt ved Konkurrencerådets undersøgelser. Bestemmelsen svarer til artikel 6, stk. 2, i fusionskontrolforordningen. Europa-Kommissionen har gennem et stort antal sager udviklet en righoldig praksis herom.

Bestemmelsen er meget central i forbindelse med fusionskontrol. Det primære mål med fusionskontrol er således ikke at forbyde fusioner, men at gøre det muligt via vilkår eller påbud at fjerne de skadelige virkninger af en fusion – og vel at mærke på et tidspunkt, hvor den fusionerede enhed endnu ikke er aktiv på markedet.

Stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at det er virksomhederne, som skal afgive tilsagn over for Konkurrencerådet. Begrundelsen herfor er, at det er virksomhederne, som

er nærmest til at vurdere, hvilke tilsagn de er parat til at imødekomme med henblik på at afværge konkurrenceproblemer og dermed få fusionen godkendt. Tilsagnene skal afgives over for Konkurrencerådet, som vil vurdere tilsagnene i forbindelse med selve vurderingen af fusionen, herunder om den kan godkendes. Forbud mod en fusion kan således kun komme på tale i tilfælde, hvor de konkurrenceskadelige virkninger af en fusion ikke kan afhjælpes ved at knytte vilkår eller udstede påbud til godkendelsen.

En fusion kan godkendes med tilsagn i begge faser af undersøgelsen efter lovforslagets nr. 12 (§ 12 d, stk. 1 og 2).

Stk. 2

I bestemmelsen anføres eksempler på vilkår eller påbud, som Konkurrencerådet kan knytte til en godkendelse af en fusion. Opregningen af mulige vilkår eller påbud er ikke udtømmende. Vilkår eller påbud fastsættes ud fra en konkret vurdering af den enkelte fusion. Konkurrencerådet skal altid vælge det mindst bebyrdende indgreb for at afhjælpe de konkurrenceskadelige virkninger af en fusion.

Efter bestemmelsen i § 12 e, stk. 2, nr. 1, kan der stilles krav om, at deltagerne i fusionen skal afhænde en virksomhed, dele af en virksomhed, aktiver eller andre ejerinteresser. En betingelse om afhændelse af en del af den samlede virksomhed kan rette sig mod eksisterende dele af såvel den ophørende som den fortsættende virksomhed. Såfremt den ved fusionen dannede virksomhed kun fører til, at der skabes eller styrkes en dominerende stilling på enkelte af de markeder, der omfattes af fusionen, kan det være tilstrækkeligt, at der kun gribes ind over for disse dele af virksomheden. Begrebet andre ejerinteresser sigter bl.a. på afhændelse af aktieposter i andre virksomheder for at bryde eventuelle strukturelle forbindelser mellem virksomhederne. Begrebet kan også omfatte afhændelse af varemærker og patenter m.v.

Med § 12 e, stk. 2, nr. 2, foreslås der åbnet mulighed for, at Konkurrencerådet kan godkende en fusion, såfremt der indrømmes tredjepartsadgang. En sådan tredjepartsadgang kan indebære adgang til større eller mindre dele af den fusionerede enheds forsyningssystemer, produktionsapparat eller distributionsapparat.

Endelig foreslås der med § 12 e, stk. 2, nr. 3, mulighed for, at Konkurrencerådet kan fastsætte vilkår eller påbud om, at de deltagende virksomheder skal foretage andre konkurrencefremmende foranstaltninger. Disse kan f.eks. bestå i, at en virksomhed afbryder samarbejdet med bestemte andre virksomheder på de pågældende markeder.